

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 91 Stemmer mod 3; 3 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Priser m. v.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4474).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Kristen Amby: Jeg skal ikke trætte Tinget længe; der er blot et Par enkelte Ting, jeg kunde ønske at sige. At jeg i Princippet maa være for et Forslag, der under disse Forhold gaar ud paa at holde Priserne nede for de Fornødenheder, Befolkningen skal have, siger sig selv, men selv om jeg nu ikke hører til de ældste, har min Erfaring alligevel vist mig, at den, der vil naa alting, naar ingenting, og at her gælder det, som overalt: ikke mangt, men meget.

Det, der er det fundamentalt forkerte ved dette Lovforslag, er dette, at man vil prisregulere over hele Erhvervslivets Felter; Følgen bliver saa den, som vi kender den fra tidligere Tid, at man ikke kommer til at prisregulere nogen Steder, saa at det virkelig betyder noget. Erfaringen med den Prisregulering, vi allerede har haft, har afsløret i hvert Fald for de fleste almindelige Mennesker her i Landet, at der faktisk ikke er reguleret paa Priser, hvor man kunde have reguleret.

Selv med Fare for at irritere gentager jeg: Mælken. Jeg gør det saa meget desto kærere, som det i Dag er blevet oplyst for mig, at en Statsinstitution her i København af et af de tre Mælkekompagnier faar sin Sødsmælk til 23,5 Øre, ganske vist leveret paa Spand, ellers tager man 44—45 Øre for den. Havregryn koster i Pakker 90—95 Øre efter Statistisk Departements Opgivelser; hvad Havren koster, ved vi alle: omkring en Snes Øre, Maksimalprisen er endda kun 17 Øre. Byggryn koster et halvt-hundrede Øre; de er i den samme Institution, jeg talte om, købt til 23 Øre pr. kg.

Det vil sige, at med Hensyn til de nød-

vendige Næringsmidler for Befolkningen har hele det Prisreguleringsystem, vi har haft, spillet Fallit, og maattet spille Fallit, af den ganske bestemte Grund, at man stiller en Administration over for en Opgave, den overhovedet ikke magter. For den magter ikke paa alle Erhvervslivets Felter, naar den staaar over for Konsortier, der kommer springende med deres tyve cand. polyt'er og deres Revisorer og Beregninger, at paavise, at Beregningerne er forkerte.

Her ser vi, hvordan disse store Mælkekompagnier i denne Tid, hvor Benzinen er dyr, kører med deres Vogne ned ad Køge Landevej for at sælge nogle faa Flasker Mælk, skønt der ligger Mejerier der, der kan sælge Mælken billigere. Naturligvis er det en Omkostning, der kommer paa Regnskabet, og som fordyrer Mælken for de øvrige. Men det er akkurat det samme Princip, der gør sig gældende med Hensyn til Havregryn og Byggryn med disse Omkostninger ved Pakning og Reklame og alt, hvad der skal til.

Hvis Regeringen virkelig havde tænkt alvorligt og dybtgaaende over disse Spørgsmaal, havde den ikke nøjedes med at lave en almindelig, selv om det er en skærpet, Lov om Prisforanstaltninger, saaledes som denne, det indrømmer jeg, er i Forhold til den, man havde, men saa havde man forsøgt at pille de 10—12 Varegrupper ud, det virkelig drejer sig om, naar der er Tale om Befolkningens elementære Fornødenheder, Føde og Klæder — med Hensyn til Husleje har vi jo allerede faaet en Lov —, saa havde Regeringen skaaret igennem, havde stillet en Diktator — jeg bruger dette Ord med Vilje — i Spidsen, som sagde: Dette skal sikres Befolkningen til den nøjest mulige Pris, og vi bryder os fejl om alle disse saakaldte Omkostningsberegninger, som ingenting er værd, og som samtidig sagde: Det er mig, det er Befolkningen fuldkommen ligegyldigt, om en Damehat stiger 200 pCt. i Pris i denne Tid, eller om Silkestrømper gør det.

Det, som hele det Priskontrolvæsen, vi nu kommer ind i, fører til, er, at man skal prisregulere paa alle Omraader, og Følgen bliver, at man ikke prisregulerer paa de Omraader, hvor det virkelig vilde betyde noget for den store almindelige Befolkning.

Jeg har i lang Tid været Tilhænger af det, som det politiske Hovedforslag gaar ud paa: at Pristalsreguleringen falder væk, fordi denne Skrue uden Ende — det kan enhver se — i sig selv er urimelig og farlig for Samfundet. Jeg har endvidere den